

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscripte nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară
4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sînt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăștie (Szászváros).

Urmările

intrevederilor împărătești.

Visita ce M. S. Împăratul și Regele nostru a făcut-o la curtea din S.-Petersburg, e încă obiect de discuție în foile mari, dătătoare de ton.

Ori-cât s'au încercat »diplomații« se deede atât visei făcute mai în toamnă la București, cât și acesteia în Rusia, o înfățișare domoală, că ar fi numai un act de curtenie, un semn de prietenie, oamenii cu judecată au străbătut și au mai aflat și dela cei-ce tănuiesc altfel adevărata față a monedei, că acestea au fost visite cu scop aproape curat politic, și încă cu mare scop.

Împărăția noastră e, cum se știe, alcătuită din o mulțime de popoare diferite, între care cele mai multe așezate la marginile împărăției, la hotar, și fiind vecine cu câte un stat național frate: Românii ardeleni și ungureni, vecini cu statul național al României; Sârbii ungureni, precum și Croații și Slavonii, apoi Slovenii austriaci și Slavii din Bosnia și Herțegovina, vecini toți între sine și cu regatul național sârbesc; Slovaci cu Rusia, leagănul și nădejdea tuturor Slavilor, etc. Așa că e vedit, că aceste țeri vecine, toate au interes, durere de inimă de frate cătră frate, care le îndeamnă să fie cu luare aminte la ce se petrece în vecina împărăție, cea cu multe neamuri. Și tot așa de vedit e, că cărmuitorii acestei împărății, dacă e să n'ajungă se scoată din răbdare pe țerile vecine, au să ție seamă de dorințele acelor țeri, de pornirile lor, ca nu cumva ele, nemulțumite de felul cum frații lor sînt tratați între hotarele împărăției, să fie împinse spre gândul, ca, pentru apărarea fraților lor, să pornească lucrări ori să iee ținută, ce să fie poate foarte primejdioase împărăției.

După unele semne și după tălmăcirea ce bărbați însemnați o dau faptelor, vizitele M. S. Împăratului nostru la București și Petersburg, ar fi în întâia linie o adevărare a dorinței, din partea împărăției noastre, de a ținea, între altele, seamă și de astfel de dorințe.

Căci e în interesul bine înțeles al împărăției, a avea vecini buni în afară și paznici mulțumiți în lăuntru.

Ear' aceasta se poate ajunge numai făcând, ceea-ce până acum nu s'a făcut încă, cu puțință viețuirea ticită a tuturor popoarelor în țeară, tocmai fiindcă au vecini țari, frați, la spate, numai peste hotar. Căci nefăcându-se aceasta, legăturile de prietenie și bună înțelegere cu acei vecini slăbesc, și apoi când e vorba de altfel de interese mari, în afară, ale țerii, nu se poate ajunge la sfîrșitul dorit.

Ca să se vadă cum judecă în această privință, oameni cu mare trecere, lăsăm să urmeze aci cele scrise de foaia rusească »Petersburskia Wiedomosti«, al cărui director politic e principele Uhtomsky, bărbat ce stă aproape de Țarul rusesc, și ca atare știe de ce vederi sînt călăuzite și cele mai înalte cercuri politice slave. Scrie anume, numita foaie despre visita Împăratului Francisc Iosif, între altele:

„Noi vedem și recunoaștem în visita de față un semn bun și pentru timpul de față și pentru cel viitor. Afară de aceasta noi bineventăm în persoana înaltului oaspe și pe acela, în mâinile căruia se află soarta multor milioane de Slavi, scumpi nouă. Noi nu putem uita de acești frați ai nostri după sânge, și avem nădejdea, că nepărținirea înaltă a Împăratului se va arăta și în politica față cu naționalitățile Austro-Ungariei.

„Noi avem nădejdea că preschim-barea de asigurări binevoitoare ce se va face în zilele acestea, va aduce Slavilor din monarchia Habsburgilor puțința de a trăi o viață deplină pentru propășirea patriei și a domnitorului lor».

Și se se însemneze bine, că nu le zice aceste vorbe o foaie mică dintr'o țară cu libertate de presă, ci o foaie de frunte, într'o țară unde tot cuvântul se cumpenește greu până să fie dat sborului în vileag!

Așa fiind, poate că nu sînt deloc în rătăcire aceia cari cred, că aceste visite împărătești, făcute în vederea unor și mai înalte scopuri politice și interese a Împărăției, pot să aibă și vor să avea înfririri binefăcătoare asupra dezvoltării vieții naționalităților din monarchie. Căci altfel frații nostri Români din România, și ocrotitorii tuturor Slavilor, Rușii, n'ar putea și nu i-ar lăsa inima, nici binele neamului lor, a se pune la braț cu Împărăția noastră în treburi mari, când frații lor în sinul împărăției ar avea și mai departe, precum azi au, un traiu nesuferit.

SINODUL archidieceșan dela Sibiu.

Sedința VI, ținută Vineri în săptămîna trecută. S'au înaintat sinodului rugarea alor 21 membri ai sinodului protopopesc al Hațegului, prin care se roagă să se deede voce și administratorului tractual Avram Stanca să competeze la postul de protopop; apoi rugarea comunei Băcăniș, de-a fi deslipită dela tractul Geoagiului și alipită la al Orăștiei, ca fiind mult mai aproape. S'au dat comisiei petiționare.

Deputatul Dem. Comșa a făcut întrebare ce e cu pricina cu patronatul bisericii din suburbiul Iosefin din Sibiu, care ar dori să

fie scoasă de sub patronat și lăsată să se conducă de sine, pentru-ce a și făcut încercare încă nainte cu 12 ani, dar' până azi nu s'au deslegat. Esc. Sa Metropolitul răspunde că nu știe ce va fi hotărît consistorul, și dă întrebarea la consistor spre a cerceta cauza și a veni cu răspuns la anul.

Deputatul Vasile Dămian a făcut întrebare de are să între azi ori nu raportul ce consistorul l'a făgăduit privitor la aceea, că de ce n'a încercat încassarea sidoxiei?

E. S. Metropolitul răspunde că nu crede să poată intra, de vreme-ce din îmbulzală de lucru, presidiul n'a putut rezolva actele, și fără ele consistorul n'a putut pregăti raportul.

Di V. Dămian propune să fie dară întrebarea asta dată comisiei organizatoare ca să vie ea cu o propunere privitor la acest lucru de interes mare pentru noi. S'a primit.

Deputatul Dem. Comșa a propus să se însărcineze consistorul a introduce ear' în seminar, la teologii de anul III, studiu comptabilității practice, căci mai pretutindenea preoții au să facă ei socotelile și neștiind, eată rămân napoi cu miile socotelile despre averile bisericilor și școalelor. Propunerea s'a dat comisiei școlare.

Privitor la protopopiatul Murș-Oșorheiului, din care nici o comună n'a luat parte la alegerile de deputați mireni pentru sinod, s'a rënduit cercetare prin consistor, ca să se vadă ce e pricina, nepăsarea poporului numai, ori doară slujbașii bisericii care nu și-au făcut datoria de a vesti pe alegători, de-a ținea sinoadele și a face alegerile?

Faptul că s'au șters ședulele protopopești la cununii, a fost înțeles, să vede, de organele bisericii, că nici taxele de 35 cr. de cununie, să nu le mai încasseze: Pentru încungiuirea perderilor pe viitor, sinodul, la propunerea comisiei financiare prin referentul seu Dr. I. Mihu, a hotărît, ca să se susțină și mai departe obiceiul neschimbat, încassându-se cei 35 cr. de cununie.

Din raportul acestei comisii a eșit la iveală, că averea archidieceșană a crescut în anul 1896

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

N'aș fi știut...

Să nu te fi n'tâlnit în viață
Deloc pe tine,
N'aș fi știut'o nici odată
Ce dulce e se speră în bine,
Ca-atât mai trist să simț durerea
In nopți albite,
Din ranele ce-ți fac în suflet
Speranțele neimplinite!

Elena din Ardeal.

Ciobanul.

— SONEȚ —

Pe dealurile-mi în singurătate
Trăesc în pace și în bucurie,
De-a timpului mișcări și vijelie
Un ton la-a mea colibă nu străbate.

Nu-mi voiu eu nume, aur, avuție,
Nu mă doresc de-orășele mișcate,
Aici, pe văi cu flori, în libertate
O turmă mică de-oi destul mi-e mie.

Nu știu ce-'s suferinți, dureri, suspine,
Eu cînt din fluer doinele-mi senine,
Sub brazi în liniștea lor răcoroasă.

Și în amurg cînd mă re'ntoc spre casă,
M'așteaptă draga veselă 'n portiță,
Rizînd, c'o »bună sara«, c'o guriță...

Traian.

Pasărea albastră.

— Din lumea copiilor —

Fanșon, mica copilă, s'a dus des-de-dimineață la bunică-sa, care șede în capul satului. De departe a zărit-o stînd în tindă zîmbind și deschizînd brațele ca să-și primească nepoțica. Fanșon se bucură în inima ei că are să petreacă o zi întreagă la bunică-sa. Și bunică, care nu mai are nici un fel de grije și trăește ca un greere la soare, se bucură și ea că vede pe fata băiatului seu, chipul tinereții sale.

În lume nu sînt două ființe care să se înțeteagă așa de bine ca Fanșon și bunică-sa. Au multe lucruri să-și spună, fiindcă una se întoarce acum din călătoria pe care are s'o facă cealaltă.

— Crești pe zi ce trece, zice bunică nepoatei sale, și eu mă fac în fiecare zi mai

mititică; am ajuns de nu mai am nevoie să mă plec ca să pot să te sărut pe frunte. Ce-mi pasă că sînt bătrîna, dacă pe obrazii ței, drăguța mea Fanșon, am găsit trandafirii tinereții mele!

Însă copila cere și simte totdeauna plăcere ca bunică-sa să-și dea lămuriri, pentru a suta-oară, despre toate curiozitățile căsuței: florile de hîrtie care par mai frumoase sub clopotul de sticlă care le acoperă, tablourile care arată pe generali cutare și cutare, îmbrăcați în uniforme frumoase, învingînd pe dușmani, ceștile poleite dintre care unele au rămas știrbe, și pușca bunicului acățată și azi deasupra căminului tot de cuiul unde a pus-o el acum treizeci de ani!

Vremea însă trece și eată că trebuie pregătită mîncarea de ameazi. Bunică așită focul; pe urmă sparge ouă în tigae. Copila se uită la jumările cari se rumenesc sfîrîind la căldură. Nimeni nu se pricepe așa de bine ca bunică să facă de mîncare și să povestească. Fata șade pe bancă, cu bărbia la înălțimea mesei, și mîncă și bea vin de mere. Bunică-sa mîncă și ea.

După-ce mîncară, ea cere bunicii sale să-și spună basmul cu Pasărea albastră.

Și bunică îi povestește cum în vremea de demult o ursitoare rea a prefăcut pe un îm-

părat frumos într'o pasăre ale cărei pene aveau fața timpului, și câtă durere simți împărăteasa cînd află schimbarea aceasta și cînd vîzî pe iubitul ei sburînd plin de sânge spre fereastra turnului unde era ea închisă.

Fata rămase pe gânduri, apoi întrebă:

— Bunică, multă vreme este de cînd a sburat pasărea albastră spre turnul unde era închisă împărăteasa?

Bunica răspunde că lucrul acesta se întemplantă în vremea cînd vorbiau dobitoacele.

— Erai tinăra d-ta pe atunci?

— Nu mă născusem încă...

Și fata îi zise ear':

— Bunică, va să zică erau lucruri și pe vremea cînd nu te născuseși d-ta?

Și după-ce isprăvi de vorbit, bunică dete copilei un măr și o felie de pâne și-'i zise:

Du-te, puilul bunichi, în grădiaș de mîncă și apoi te joacă.

Și ea se duce în grădiniță, unde sînt pomi, iarbă, flori și pasări. Și nu crede să fie în lumea asta loc mai frumos decăt grădinița bunichi. Fetița și-a scos cuțitașul din buzunar ca să-și taie pânea, după-cum e obiceiul la sat. Mai întâi a mîncat mărul și pe urmă a început să muște din pâne. Atunci o pășerică a început să dea târcoale fetiței.

cu 102,000 fl. (între care se află altfel o colecție de vre-o 49,000, fără de care averea ar fi crescut normal numai cu 52,000.)

*

Sedința a VII-a, Sâmbătă, înainte de amiază, a fost cuprinsă întreaga de chestii financiare. La începutul ei profesorul Dr. Blaga a făcut întrebarea de are Ex. Sa Metropolitul, cap al bisericii, știre despre articlii ce protopopul Măneștii dela M.-Oșorheiu îi publică în „Gazeta Transilvaniei”, făcând declarații și descoperiri în colorile cele mai negre despre stările bisericii gr.-or. române? E. Sa Metropolitul răspunde că are știre și crede că consistorul nu va trece cu vederea atacurile numitului protopop îndreptate contra bisericii, atacuri în cari a trecut ori-ce margini!

S'a vorbit apoi mult asupra mijloacelor prin care s'ar putea aduce rîndueală în chivernisirea și mersul tipografiei și librăriei archidiecezane. Comisia tipografică a propus un regulament din mai multe puncte, pe care l'a și pus, provisor, în aplicare, punând un director de tipografie, cu scopul ca la timpul seu să așeze atât conducerea tipografiei cât și a librăriei, într-o singură mână, să tipărească cărțile bisericești; să nu mai tipărească pe credit, etc. După o discuție mai lungă, propunerea comisiei tipografice de a nu mai tipări decât cu plată înainte, apoi că în școale să se admită numai cărți ce-s proprietatea tipografiei ori tipărite la ea (punct 3 și 6 din regulament), a fost respinsă. Incolo s'a primit, rămânând să se vadă la ce vor duce măsurile ce a aflat de bine să le iee, măsuri însă, care după cea mai bună a noastră credință, ar voie duce la un avânt mai vedit și grabnic spre bine, fiind răul așezat în însăși persoanele ce azi chivernisesc librăria și tipografia.

*

Sedința a VIII-a, Sâmbătă după amiază, s'a ocupat de pricina cu fostul director al tipografiei, Stefan Dimitriu, care a defraudat vre-o 650 fl. din venitele tipografiei, și pe când se fie tras la răspundere, și-a pierdut urma. Om fără nici o avere fiind, nu e nici o nădejde a putea scoate dela el suma înstrăinată. S'a însărcinat consistorul să cerceteze, ca organul de controlă făcându-și-a datorința în vremea cât acel om a fost director, și de s'ar afla că nu și-a făcut-o, și doar' pentru asta s'a putut întâmpla defraudarea, să iee măsuri contra acetuia, care era îndatorat cu supravegherea, și a cărui negrijă a contribuit și ea la puțința de a se păgubi tipografia.

Raportul comisiei financiare, dând seama despre starea „Telegrafului Român” arată, că hotărîrea sinodului de anul trecut, de a se scădea prețul foii dela 8 la 6 fl. nu s'a aflat

cu puțința a se duce în deplinire, că prea ar fi fost foaia amenințată de o pierdere mare la an. Sinodul aprobă rămânerea la prețul vechiu, mai ales că acum abonaților li-se trimitte gratuit și „Foaia Pedagogică”. Cu toate acestea foaia stă și acum pe picior slab, fiindu-i cheltuelile mult mai mari ca venitele. În vederea acestui neajuns s'a hotărît, să se iee măsuri aspre pentru scoaterea prețului dela abonați.

Deputatul cavalier Pușcariu a fost de părere să fie scos „Telegraful” zilnic, că aproape aceeași cheltueală o ai, dacă îl tai în două, (și d-sa scoțînd cuțitul a tăiat în tața sinodului un „Telegraf”) și apoi fiecare foaie o împături ear' în două și ai o foaie, mai mică, de 4 fețe, dar' care ese în toată ziua. Mai iute ar ajunge la trecere; cheltuială ar fi mai mare cu expediția, dar' ar și veni bani mai mulți și din abonamente și din inserțiuni. Propunerea a ramas abia de 4 inși spriginită.

Privitor la zidirea bisericii catedrale, comisie organizatoare a propus ca la anul, consistorul să vie cu arătarea *locului* pe care să se zidească, ear' numai după statorirea acestui lucru, să se meargă mai departe, la facere de planuri, etc.

Un lucru cuminte.

Românii din Brașov au avut, cu mai mulți ani înainte, bunul gând, de-a pune temeiul unui fond

„Întru amintirea iubitorilor reposesați”, fond al cărui scop e cât se poate de practic: ca în loc să se cheltuiască o mulțime de bani pe cununi de flori, naturale și artificiale, ce se pun pe cosciugurile reposesaților, să se adune mai bine prețul cununilor într'un fond pus sub scutul și chivernisirea bisericeii, care se slugărească spre anumite scopuri de binefacere. În loc să pui pe sicriul cutărui amic ori rudă iubită, o cunună, totdeauna prea scump plătită, și care o arunci în groapă, dai 5 fl., 10 fl. ori cât vrei, fondului „întru amintirea celor reposesați”, unde apoi să ține seamă și de dăruitor și de acela întru pomenirea căruia s'a dăruit.

Nu mai încape îndoială că lucrul e foarte cu minte. El a aflat și următorii. Cei mai noi cari au pornit și ei pe acest drum, sînt Românii din Cluj, unde să face mare risipă cu punerea de cununi pe sicrie. Doamnele române din Cluj, sînt care au făcut începutul laudabil în

priveința asta.

Eată ce se vestește de acolo:

Încă în toamna anului trecut, cu prilegiul încetării din viață a d-nei Elena Hosszu n. Lazar, mai multe amice ale acesteia au pus temelia unui fond „întru amintirea iubitorilor reposesați” după chipul și cu scopul celui de la Brașov. Aceasta s'a făcut la propunerea d-nei Ana A. Popp n. Leményi, care a și fost împuternicită a deștepta atențiunea românilor asupra acestui nobil început și a stăruii pentru urmarea lucrării începute. D-na Popp, se ocupă tocmai acum cu lucrarea *Regulamentului* pentru administrarea fondului, deus la „Economul”.

Am dori ca acest lucru cuminte, să afle următorii prin toate orașele noastre, punându-se pe această cale temeiul la fonduri pentru trebuințele cele mai arzătoare locale, în folosul școalei ori a bisericii, și să se vadă un lucru frumos și folositor.

Războiul între Grecia și Turcia.

Războiul între Grecia și Turcia e pe sfîrșite. Grecilor li s'au slăbit toate puterile. N'au nici cu ce-și mai hrăni armata. Câte trupe mai au, sînt ca vai de ele și nu-și mai ascultă pe mai mari. Dar' și așa le păstrează căci e teamă de revoluție în Atena și acolo le vor trebui.

Nainte de a porni războiul, puterile au dat Greciei sfatul se stee frumos, că fac Creta neatârnată, o scot de sub Turci și pun în fruntea ei un guvernator grec, și ca mîne va fi de tot a Greciei. N'au ascultat. Le trebuia de tot. Au fost bătuți. Stat serac, cu amîndouă picioarele în mormînt în priveința banilor, fiind rău chivernisit, acum după războiu, a ajuns până în gât în groapă în ale averii, și grele zile îl amenință încă. Turcia îi cere 250 milioane ca despăgubire de războiu, afară de ce el însuși, statul grecesc, a cheltuit, și de cheltuit el a cheltuit până la cea din urmă lăscă, ce a avut! Și îi vor mai rupe și din hotar: Turcia vrea să aibă ea strimtorile dela Meluna, prin care abia a putut răzbate, fiind bune de apărut.

Trupele grecești de pe Creta sînt pe cale spre casă. Adecă: pierdut tot, tot, tot! Și bani, și sânge, și și — onoare țerii!

11 Maiu. Grecii se țin tari la Domokos. Cu toate acestea poporațiunea din Domokos și toate satele din jur, își părăsesc vatra și tuge spre lăuntru Greciei.

Trupele grecești ce erau așezate pe înălțimile ce se întind dela Laros spre Miază-z au fost bătute și risipite de puterea turcească.

Turcii se poartă foarte omenește cu Grecii ce i-au prins în acest războiu. Dimpotrivă Grecii, cu mânia celui orbit de năcaz, s'au poartă ei foarte păgân cu Turcii ce le ca în mâni.

*

12 Maiu. Starea trupelor grecești la Domokos e foarte nepriincioasă. Din lipsă de mijloace pentru transport (cărăușie), hrănirea trupelor e aproape peste putință.

O luptă s'a dat la Kamerina. Grecii s'au adăpostit în o biserică mare din dosul orașului, dar' au fost în curînd isgoniți de Turci. Retrași la un pod, au atacat desnă dăduiți pe Turci, dar' au fost bătuți. Atunci au luat-o la fugă nebună!

Puterile vor să intervină să facă pace. Asupra învoelilor de pace s'ar fi și înțeles. E de lipsă numai ca Grecia să declare că s'asupune la ce vor hotărî puterile și apoi el pășesc la mijloc.

*

13 Maiu. Grecia s'a plecat în urmă. Ea a trimis puterilor o adresă prin care le roagă să întrevie să facă pace, că ea are să se supună sfaturilor și hotărîrilor ce puterile vor lua. Trupele de pe insula Creta le re trage și recunoaște și ea autonomia pe care puterile au hotărît-o pentru Creta. Astfel în toată ziua se așteaptă încetarea ciocnirilor mai departe a armelor.

La Domokos totuși se poate întâmpla încă o ciocnire mai grea. Dar' Grecii nu vor să se le mai stea Turcilor în cale. Armata grecească e azi foarte decăzută, destrăbălată.

În Epir luptă crâcnină. Turcii au pu mîna pe satul Kamarina și au omorît pe toți bărbații ce au prins. Femeile și copiii au fugit pe o stîncă naltă din marginea unei prăpastii adânci. Când au văzut că Turcii vin spre ei, au sărit cu toții de pe naltim în prăpastie!

La Constantinopol sosesc cu sutele Grecii prinși.

*

14 Maiu. Intervenția puterilor a în ceput. Se încheie deocamdată armistiți (pace pe termen scurt), ear' încetînd ciocnirile trupelor, se va încheia pacea deplină. Turcii i-se va da despăgubirea cuvenită în toate priveințele. Grecia cere ca Turcia să retragă toate trupele de pe pămîntul grecesc. Turcia nu voește deocamdată, ci până la încheierea păcii își adună trupele toate la Larissa. De va fi apoi pacea precum ea v dori, va eși de pe pămîntul grecesc, până atunci însă nu.

Grecia va fi astfel silită a primi.

Și cu acestea războiul din Răsărit, s' poate privi ca încheiat.

Pe urmă a mai venit una, și încă una, și zece, și douăzeci, și treizeci, un cârd mare de tot s'a strîns împrejurul ei. Unele erau cenușii, altele roșii, ba erau și albastre și galbene și verzi. Și toate păsărelele erau frumoase și cântau. Copila nu știa întâi ce voiau pasărele cu ea. Însă băgă curînd de seamă că voiau pâne. Erau niște păsărele cersitoare, dar' și cântau. Și fata avea inimă bună: le dădu pâne, ear' păsărelele o răsplătiră cu cântece.

Fetița le aruncă firimituri, care nu aveau vreme să pice pe pămînt, fiindcă păsărelele le prindeau din sbor.

Ea firimița pânea și le arunca mereu bucățele tuturor. Însă nu mîncău toate. Fanșon băgă de seamă că cele mai îndrăznețe și mai agere, nu lăsău nimic celorlalte.

— Nu este drept așa, trebuie să mîncăne fiecarele le spuse fetița.

Dar' nu fu ascultată. Nu vrea nimeni să te asculte când vorbești de dreptate. Copila se sili prin toate mijloace să ajute pe cele slabe și să încurajeze pe cele sfoase; însă nu putu isbuti, și, cu toată strădania ei, pasărele cele mari mîncară și partea celor mici. Lucrul acesta o supără. Nu știa că așa este obiceiul în lume. Firimitură cu firimitură toată felia de pâne fu mîncată de

păsărele. Și Fanșon se întoarse mulțumită la bunică-sa.

Când începu să se însereze, bunica luă coșulețul în care îi adusese Fanșon pesmeți, îl umplu cu mere și cu struguri, îl petrecu pe mîna copilei și îi zise:

— Să te duci drept acasă, maică; să nu cumva să te oprești pe drum să te joci cu ștregarii de băeți. Să fii fată cu minte totdeauna.

Pe urmă o sărută.

Copila sta însă îngândurată pe prag.

— Bunică!

— Ce e maică?

— Aș vrea să știu dacă erau împărați frumoși printre pasărele care 'mi-au mîncat pânea?

— Nu erau! Azi nu mai sînt ursitori, și toate pasărele sînt proaste.

Și porni peste cîmp spre casă, dintr'al cărui coș vedea de departe cum eșea fumul și se înălța spre cerul roșit de soarele care asfințea.

Pe drum întîlni pe Antonică, copilul grădinarului.

Antonică îi zise:

— Hai să ne jucăm amîndoi.

Ea îi răspunde:

— Nu mă joc fiindcă bunica 'mi-a zis să nu stau pe drum ca să mă joc, dar' ai să-ți dau un măr fiindcă te iubesc.

Anton luă mărul și sărută fata. Se iubeau amîndoi mult. El zicea de multe ori: „Fanșon este nevastica mea”. Și tot așa zicea și ea: „Antonică este bărbătețul meu”.

Fata se culcase cum ajunsese acasă în micul ei pat de nuc făcut de un mîsar din sat. A trecut multă vreme de când bietul mîsar se odichnește la umbra bisericii sub o cruce neagră, fiindcă în micul pat de nuc a dormit și bunicul fetei când era copil mic. Și azi fetița doarme în patul în care a dormit bunicul. Patul este încunjurat cu o perdea de bambac cu floricele roșii. Doarme, visează, vede paserea albastră care zboară spre palatul dragostei ei; i-se pare frumoasă ca o stea, însă nu așteaptă să vie să se așeze pe umărul ei. Știe foarte bine că ea nu este domniță. Cu toate acestea se gîndește că nici toate pasărele nu sînt împărați; că cele din satul ei sînt țărani și că s'ar putea găsi printre dînșii un țărănaș, schimbat în vrăbie de vre-o ursitoare rea, și care să poarte în inimioara lui, sub penelăi sure, dragoste pentru dînsa.

Aceluia, dacă l-ar cunoaște ea, i-ar da nu numai firimituri de pâne, ci chiar și pră-

jituri, ba l-ar și săruta. Ar voi să-l vază. Il vede: s'a așezat pe umărul ei. E un vrăbioiu. Nu este pasăre rară, dar' este sprintenă și vioae. Adevăr vorbind, nu prea e frumos fiindcă îi lipsește o pană din coadă, — și: rupt'o când s'a bătut cu alte pasări. Fanșon îl bănuiește că nu prea este cuminte și ascultător. Dar' ei nu-i pasă de lucrul acesta: dacă are el inimă bună. Il mîngăie cu fel de fel de nume și il giugiulește. Deodată i se pare că vrăbioiul crește, se face mare aripile i-se schimbă în brațe; se prefacă într'un băiat, și ea recunoaște pe Antor copilul grădinarului, care îi zice:

— Vrei să vii să ne jucăm amîndoi? Haidel!..

Anatole France.

Între oficerii în rezervă, la manevre: Căpitanul: Dle locotenent, ce comanzi azi de moale?... Fii mai cu inimă!

Locotenentul: Lipsă de obicei, dle căpitan, acasă comandă numai nevasta.

*

Petrică vede departe pe case așezate pe carcetește:

Pension pentru cai.

— Dar' ce, mamă, întreabă el, și cîi s' duc la pension să învețe?

— Vezi bine!

Copilul pe gînduri:

D'aia nu sînt cai măgari!

Dela Regimentul nostru din Viena.

Despre purtarea regimentului de infanterie 64, recrutat din părțile noastre și aproape curat românesc, ni-se scrie din Viena, că toți sunt foarte mulțumiți cu el. Când cu visita M. S. Impăratului Germaniei la Viena, regimentul 64 a dat compania de onoare, ear' după paradele militare, defilări etc. M. Sa Impăratul german și-a exprimat admirarea față de ținuta frumoasă și impunătoare a soldaților, și a lăsat să se spună aceasta feciorilor în limba lor.

„După defilare, ni-se scrie, ajungând la casarmă, înainte de a preda steagul, dl colonel a spus românește soldaților:

Maiestatea Sa Impăratul 'mi-a poruncit să vă spun, că atât M. Sa Impăratul Germaniei cât și M. S. Impăratul nostru, *sunt deplin îndestulți cu regimentul*, deoarece-că atât ieri, în compania de onoare, cât și azi, feciorii din regimentul 64 au fost foarte bravi, ținuta lor foarte frumoasă.

Și eu pentru toate aceste laude, vă mulțumesc!»

S'au împărțit companiei de onoare și mai multe decorații. Au fost anume decorații: Căpitan Kreutzer, locotenent Zsivanovics, sublocotenentii Haray și Trünko, cadetul Leo, sergenții majori G. Oprean ca stegar, și Westnitzky, apoi sergentul Manescu. Oficerii au primit cruce de argint, ear' cadetul și suboficerii medalie de argint.

Odinioară!

— O scrisoare din naintea potopului, scrisă de un tată către fiica sa —

(Traducere din nemțește de *Otilia Balomiri*).

Tu crăiasă între ficele mele, pleacă-ți urechea la cuvintele tatălui tău. Tu ești înflorind ca chedrii și n'ai trecut încă o sută nouăzeci de ani! Dar' gândește din vreme că trebuie să mori. O, prea iubită între ficele mele, cât e de scurtă viața noastră, cât sunt de puțini anii noștri! Gândește îndărăt la zilele când te născu maica ta, și muri în primăvara anilor ei, trăind abia 400 de ani! Din o sută optzeci de prunci pe care 'i-am avut cu dinsa, au mai rămas o sută numai. Intrebuințază aceste cugetări spre folosul tău. Nu te fâli cu frumseța feții, cu floarea virstei tale. Mulți sunt veștejiți acum, care se mândreau înainte cu 200 ani. Zilele viețuirii mele sunt 860 de ani, și peste puțin voi zăcea și eu în întunec, și voi fi împreunat cu părinții mei. Pământul a eșit din nimica numai de vre-o 1500 de ani și a pierdut mult din frumseța lui. Toate ce ved îmi aduc aminte că sunt muritor. Ștejarii ce au fost sădiți la nașterea mea, sunt prefăcuți în pulbere. Cășile de trei ori s'au zidit de când li-s'a pus fundamentul cel dintăiu. Nimic nu poate fi vecinic, fără numai acela care este începutul tuturor bucuriilor. Acum fiica mea ești încă frumoasă și tinără, dară gândește la anii viitori. Floarea ta peste 200 ani e veștejită, și atunci când voi fi eu la părinții mei, adu-ți aminte de dojenele mele, ale tatălui tău...

Raport

despre adunarea generală a „Subreuniunii înv. rom. gr.-or. din tractul protopr. al Orăștiei”.

Adunarea gen. a Subreuniunii învățătorilor rom. gr.-or. din tractul protopresb. al Orăștiei s'a ținut la 19 Aprilie c. Prezenți au fost 16 inv., și-au scusat absența în scris 4, ear' față de cei 12, cari n'au participat la ședință, se vor aplica măsurile de lipsă.

Președintele prin o vorbire bine cumpănită, arătând spinoasa dar' totodată și nobila și d-zeeasca chemare împreunată cu postul de învățător, chemând modul cum s'ar putea delătura mai ușor pedecile, cari zilnic se rostogolesc în calea punerii în practică a chemării noastre perfecționată prin teorie, ar-

tând mai departe însemnătatea adunărilor gen. inv. precum și a ori-și-ce fel de întrunire socială morală pentru luminarea și emanciparea cu deosebire a acelor învățături cari sunt avisați a trăi la sate, îndemnând pe fiecare inv. în interesul său propriu a nu cruța nimic nici osteneală nici cheltuieli în scopul de a participa la astfel de întruniri, declară ședința de deschisă și dă cetire raportului seu gen. despre mersul afacerilor subreuniunii.

Momentele mai însemnate din raport sunt: pașii întreprinși față de încassarea taxelor restante și curente dela membrii, conștientășitatea noului cassar, confirmarea definitivă de membru tondator a Preanonat. domn adm. protopresb. N. Ivan și alte dispoziții, luate în scopul înaintării afacerilor subreuniunii.

Din raportul cassarului s'a constatat, că întratele în an. acesta sunt peste 20 fl., ceea-ce față de alți ani ieste mult, foarte mult.

Prelegerea practică din Fistică despre stările de agregățione a corp. predată de G. Daniil și tractatul din pomărit despre purcederea practică la înmulțirea pomilor fructiferi, predat de Ioan Fleșeriu au reusit foarte bine, pentru care li-s'a și votat mulțămită protocolară.

Postul de controlor s'a întregit în persoana inv. N. Dubleş din Romoșel. Au urmat apoi unele propuneri și desbateri de sine stătătoare și cu acestea presidiul, exprimându-și regretul față de cei absenți, mulțămeste celor prezenți și declară cursul ședinței de încheiat.

C.

NOUȚĂȚI

Noul Episcop al Lugojului, Dr. Demetriu Radu, a fost sfințit, Dumineca trecută, întru Episcop la Blaj cu pompă frumoasă. Românii greco-catolici din toate părțile, îndeosebi fruntași din diecesa Lugojului, au grăbit la Blaj spre a lua parte la sərbătoarea de sfințire.

Congregația comitatului Arad, ținută Luni în săptămâna asta, a fost relativ bine cercetată și de Români. Fiind multe lucruri de interes la desbateri, Românii s'au adunat în număr frumos, în frunte cu d-nii Mihail Velicu, Vasile Mangra, C. Gurban, Dr. Stefan C. Pop, Dr. I. Suci, și alții, dar' mai ales, spune „Tribuna Poporului”, s'au văzut preoți mulți și țărani mulțime, veniți chiar de prin comune îndepărtate dela Arad, ca Agrișul, Șiria, Curticiu, Siclău etc. Fruntașii români au luat parte la discuții, cercând să le dea un deslegământ în folosul poporului, și au mers mână în mână. Ca și pe la noi, n'au prea reușit cu bunele lor gânduri, dar' au mângăierea că și-au făcut datoria, și noi la asta trebuie să ținem!

Marea nenorocire dela Paris a fost cu mult mai mare decum se credea la început. Mare anume prin faptul, că în bazarul ce a fost înghițit de flacări, s'au aflu o mulțime de persoane din cele mai însemnate ce are Parisul, prinți și princese, conți etc., dintre cari mulți și-au aflu moartea firoasă înecați în fum și arși apoi de flăcări. Intre alții și-a pierdut viața și *Princesa de Alecon*, sora Maiestății Sale Impărătesei noastre, care așa a ars de tare, că abia au recunoscut-o după inelul din deget. Toate statele au trimis prin guvernul din Paris pentru nenorocirea ce a atins frumosul oraș. Mai multe curți domnitoare, între care cea dintăi a noastră, au îmbrăcat dolii pentru moartea unor rude apropiate.

Profesor de teologie la seminariul gr.-or. din Sibiu, a fost ales, Dumineca trecută, de către sinodul archidiececan, dl *Dr. Ioan Stroia*, absolvent de teologie în Sibiu, și de filosofie la Lipsca. Concurenți fuseseră 3: pe lângă dl Stroia, d-nii *Dr. Petru Ionescu*, doctor în teologie dela Cernăuți, anume profesor în Caransebeș, și de *Aurel Pipos*, absolvent de teologia din București, acum profesor în Ostrov (România). Neavând însă acești doi din urmă esamen de calificăție profesoral, n'au putut fi admiși la alegere.

Cam prea multă încredere. Ni se scrie din Petroșeni: Elevii gimnasiului privat de aici, vre-o 30 la număr, cu profesorul lor Hajdu Jozsef în frunte, făcând de prima Maiu excursie spre hotarele României, și-au luat îndrăzneala să treacă peste graniță, fără pa-

șaport, crezând că n'are să se atingă doar' nime de ei, că nu-s ei numai de flori de măr din vița arpadină, și nu în zadar poartă stegulețe și cocărzi tricolore ungurești; cu astea au să „impună”! Peste vama ungurească au trecut. La vama română au pățit-o. Ei au fost prinși de soldații români ca oameni ce vor să treacă fără pasaport, și numai după multe întreprinderi, lămuriri și greutăți au putut scăpa să vie ear' napoi, teaferi.

Senatul școlar în consistorul archidiececan gr.-or. din Sibiu, a fost ales pe timp de trei ani, de către sinod, Dumineca trecută, în următorul chip: Membrii din cler: Vasile Damian (Brad), Vasile Voinea (Brașov), și Ioan Popovici (Sibiu), ear' mireni: Dr. Daniil P. Barciuanu, Dr. Ioan Mihu, Virgil Oniț, Dr. Ilie Cristea, Dr. Liviu Lemeny și Leontin Simonescu.

Senatul episcopesc al aceluiași consistor, tot în ședința de Duminecă, a fost ales pe trei ani în următorul chip: Din cler Ioan Droc, Nicolau Ivan și Galagteon Șagău; mireni Pantaleon Lucaș, Ioan de Preda, Petru Pipos, George Dima, Ștefa Stroia, Dr. N. Vecerdea.

Înaintări în armata României. Pe ziua de 10 Maiu se vor face o mulțime de înaintări în armata României. Comitetul inspectorilor generali ai armatei a terminat tabloul de înaintare, care va fi supus M. S. Regelui imediat la întoarcerea în țeară. În capul tabloului figurează A. S. R. Principele Ferdinand, care va fi înaintat la gradul de general de brigadă.

Marce postale nouă. Cu începere dela anul nou, marcele postale de scrisori să schimbă. Mărimea lor va fi aceeași, dar' altfel desemnate și colorate, și prețul lor socotit în coroane și bani.

O nenorocită. La 12 Maiu o frumoasă fată din Viena, Bieber Anna, a sosit în Pesta, noaptea, și și-a luat locuință în hotelul „Remi”, în catul al treilea. I'am dus micul pachetel în odae și au lăsat-o să odichnească. În 12 Maiu la ameaz, chelărului i-s'a părut bănuitor că dama din odae aceea nu s'a mai sculat și n'a mâncat nimic azi. A bătut încet la ușa ei. Nici un răspuns. A bătut tare, nimic. Au adus un lăcțar, au deschis ușa, și au aflu fata într'un fotel cu capul răzimat pe mâna stângă, și mână și cap și umeri și jur, plin de sânge. Lângă ea un revolver mic. S'au ucisesse. A venit îndată poliție și comisie. Au cercetat. Pe masă erau trei scrisori. Una închisă adresată părinților, alte două pe masă, scris pe una: „Vă rog în numele lui Dzeu, nu mă îngropați ca pe un cadavru găsit!...” Pe alta scris: „Pentru cheltuielile ce veți avea, aflați în portofelul meu bani destui”. Din scrisori au aflu că e vieneză. N'are părinți. Taicăl-s'au a fost cafegiu în Viena. I'a rămas avere după el. Fiind singură a făcut cunoștință cu un medic și s'a fidanțat cu el, dar' s'a amoretat de un voiajer de negustor, tinăr și frumos, și a trimes napoi doctorului inelul de logodnă. Ear' noului ales i-a spus că numai așa merge după el dacă și el câștigă ceva avere. De aci el a început fel și fel de întreprinderi; ea trăia din banii gata, cari scădeau. Mai avea vre-o zece mii, dar' fată deprinsă cu bine, vedea că în curând n'or mai fi, ear' dragul ei nu poate da nainte. A prins-o desnădejde, a început să cumpere lozuri și să pue greu la loterie cu credință sigură că va dobândi suma cea mare. S'a înșelat. A desnădăjduit și mai mult și ca să scape de amarul zilelor pe care le vedea urmându-se una după alta tot mai negre, mai reci, mai amenințătoare — s'a aruncat în brațele morții.

Comptabil la „Ardeleana”, institut de credit și de economii în Orăștie, în urma concursului publicat și de noi la timpul seu, a fost ales de către direcțiune, la 7 Maiu n. dl *I. Popovici*, fost comptabil la «Victoria» în Arad.

Clopotul dela stații, pe moarte. Ministrul de comunicație a adus judecată de moarte asupra clopotului dela stații, care vestește călătorilor sosirea trenului, urcarea în el și plecarea lui. Deja în acest an va înșelăta signalul dat cu clopotul, și se va da numai un signal electri pe viitor. Până să vor dreprinde cu inoiera asta și vor învăța a fi punctioși, mulți vor perde trenul și se vor necăji.

Boală între porci a izbucnit în Deva și jur, din care pricină orașul Deva e pus sub carantiră.

Grindină și rupere de nor. Se vestește din Lipova, că la 10 Maiu n. o rupere de nor împreunată cu grindină a nimicit de tot

sămănăturile. În comuna Conop mai multe case și alte edificii au fost nimicite de apă.

Referent școlar în consistorul archidiececan din Sibiu a fost ales de sinod cu unanimitate dl *Dr. Liviu Lemeny*, fost protopretor al Seliștei.

Cămile în loc de boi. Un mare proprietar de pământ din Pozen, în Galiția, și-a adus din Africa, ca de probă, două cămile, cu care să-și are pământul. Încercarea i-a eșit foarte bine. Se zice, că se plătește mai bine a se folosi la arat cămile decât boi, pentru-că cămilele au o putere cu mult mai mare, ear ce privește hrana lor, se îndestulesc cu mai puțin.

Moarte. *Elena Terhetea*, preoteasă în Grid, a încetat din viață la 14 Aprilie v. în etate de 61 ani. Pe răposata o deplânge neconsolatul soț Grigoriu Terhetea și 4 fii și 6 frați.

— *Vasilii Vesalon*, st. teol. în Cernăuți, a răposat în 3 Maiu n. l. c. în etate de 22 ani. În mormântarea s'a făcut în 6 l. c.

Fie-le țărina ușoară!

Despărțământul XIV al „Asociațiunii” (Cluj) își va ținea adunarea generală la 11/23 Maiu a. c. în Mănăsturul unguresc (lângă Huedin). Dl director al Despărțământului Basiliu Podobaș și Dr. G. Ilea, secretar, au adresat inteligenței din acele părți un apel călduros ca să se facă membri ai Asociației și să tâlmăcească și poporului scopul ei, îndemnând pe cei mai cu prindere a intra între membri.

Îndreptare. Dl *Ilie Floașiu* din Tilișca (l. Sibiu) ne roagă să îndreptăm știrea ce am dat-o despre constituirea „Casei de păstrare din Mercurea” (No. 14 al «Revistei») de oare-ce în locul dlui Măcelar din Gurariu, a fost densus ales în direcțiune numitei case.

AMICIȚIE — DISTRAȚIE

„Aurel”. Descrieri a prigonitorii sorții, a norocului pe dos, sunt multe. În fie-care volum de poesii le aflu. Unele mai reușite, altele mai puțin. De pildă drăgălaşă e a *Corneliu din Moldova* următoarea:

Ochii negri ntotdeauna
Mi-au fost dragi și 'i-am iubit,
Și de rochii negre n' viață
Totdeauna am fugit!

Dar' așa 'mi-a fost scris mie
S' n'am parte de ce vreu:
Ochii negri fug de mine,
Rochii negre port mereu...

FEL DE FEL

Tradată prin moarte. Tragedia dela Paris își are și comediile sale. Eată una pe care o vestesc ziarele ca o picanterie interesantă: Intre cei arși la marea nenorocire, s'a aflu și trupul contesei Ch., al cărei corset, te miri cum, a rămas neatins. La desfacerea corsetului, a căzut din el o scrisorică trandafirică. Era o scrisoare de amor foarte picanță dela un prieten al bărbatului contesei. Scrisoarea a avut de urmare un duel între „prietenii”. La înmormântarea contesei, soțul înșelat n'a luat parte, atât de mult 'l-a înșcărbit tradarea ei.

Judele: Ești acusat că ți-ai bătut femeea. Te osândesc pentru asta la 2 săptămâni închisoare.

Osânditul: Apelez, dle județ, contra judecătii, pentru-că D-Ta nu ești însurat, și ca atare nu ești competent a judeca în astfel de pricini...

Ținărul: Ce-ai face dacă acum te-ăș săruta?

Fata: Aș striga după mama într'u ajutor.

Ținărul: Și ce s'ar întâmpla atunci?

Fata: Nimic, că mama nici nu-i acasă...

POSTA REDACȚIEI.

Dlui *M. C.* în *N.* Am mai dat acest răspuns odată în estan. Cel mai bun până acum e „Dicționar maghiar-român” de George Barițiu, ce se vinde cu preț foarte scăzut la „Tipografia” din Sibiu. Celelalte sunt mult mai slabe și în asemănare prea scumpe.

Dlui *St. O.* în *P.* Încercare neisbutită. Nu e așa ușor a scrie poesii.

D-Sale *P. P.* în *S.* Trimite manuscrisul pe adresa „Minerva” în Orăștie, și-ți va spune prețul. La tot cazul îți lucrează foarte ieftin, mult mai ieftin ca aiurea, și și frumos.

BIBLIOGRAFIC

A eșit de sub tipar mai nou: Din „*Biblioteca pentru toți*” dela București, No. 120: „*Un leu și un Zilot*”, comedie într'un act, localizată de D. R. Rosetti (Max). Piesă bună de-a fi jucată de dilanțanții noștri.

Din „*Biblioteca de popularizare*”, dela Craiova, No. 33—34: „*In temniță*” de Z. C. Arbure, cu portretul autorului și notiță auto-biografică. In acest volum dl Arbure român bucovinean, povestește patimile sale din temniță, doi ani și 8 luni, in Rusia. A fost pus în temniță pentru că luase parte la o conspirație în 1868 contra Țarului. Viața lui din fortăreața dela Petro-Pavloskaia în Petersburg, o descrie aci; de acolo a fost exilat, din exil a fugit în Elveția, și la 1871 s'a dus în România unde a fost încetățenit. Dinsul a descris aceste lucruri, ca să vadă publicul ce viață duc Românii în pravoslavnică Rusie, și zice: „*Dzeu să păzească pe copii noștri de a deveni supuși Rusiei!*”...

Recomandăm cartea spre citire.

Mulțumită publică.

In scopul zidirii noii biserici în comuna noastră Cămpuri-Surduc, ne-au încurs bani cu lista nrul 272 trimisă onoratei direcțiuni a institutului »Albina« suma de 21 fl. 50 cr. Au binevoit a contribui prea iubiții domni Ioan Barsu 10 cr., Petru Tincu 50 cr., nedescifrabil 20 cr., N. 20 cr., Iordachie Roșca 50 cr., N. M. 10 cr., Constantin Muntean 20, Is. Popa 50 cr., N. N. 10 cr., nedescifrabil 1 fl., Șerban Cioran, paroch 50 cr., Lucața 1 fl., X. 1 fl., A. Lebu 1 fl., Dr. Tincu 1 fl., Decian 50 cr., nedescifrabil 1 fl., Voilean 1 fl., Dr. E. Cristea 50 cr., Adam Roman 50 cr., N. N. 10 fl. La lista nrul 777 din Seliște au contribuit: »Cassa de păstrare« 10 fl., dnii Dr. Maier 1 fl., Petru Dragiș 1 fl., I. Comșa sen. 1 fl., laolaltă 13 fl. Cu lista nrul 465 în Șieul-mare ne-a colectat

dl David Rus dela 41 contribuenți suma de 4 fl. 16 cr. Cu lista nrul 180 în Bajesd a colectat dl Ioan Farcaș 5 fl. 38.

Cu lista nrul 409 a colectat dl Florean Bologa din Marpod 2 fl. 65 cr. Cu lista nrul 254 s'au colectat în Rovina dela 50 contribuenți prin dl Rusu 4 fl. 56 cr.

Pentru aceste sume de bani și pentru frumoasele incurajări și îmbărbătări ce le primim zi de zi, primească dnii colectanți și contribuenți cele mai sincere mulțumite. Insemnăm că retrimițându-se listele cu numele contribuenților, la darea de seamă din urmă fiecărui contribuēt 'i-se va mulțumi din inimă nu numai în biserica Domnului într'un chip vrednic, ci și într'o formă publică demnă.

Cămpuri-Surduc, la 6 Maiu n. 1897.

La însărcinarea comunei bisericesti:

Ioan Budoiu, Login Popa,
preot. notar.

CALINDARUL SĂPTĂMĂNEI

Zilele	Călindarul vechiu	Călindarul nou
Dumin. a 3-a, a Slăbănog.,	5, gl. 3, v. 4.	
Dum.	4 M. Pelagia	16 Ioan
Luni	5 M. Irina	17 Pascalie
Mărti	6 M. Acație	18 Venanțiu
Merc.	7 Drept. Iov.	19 Celestin
Joi	8 A. E. Ioan	20 Bernardin
Vineri	9 Pr. Isaia	21 Prudenție
Sămb.	10 Simeon Zilot	22 Elena

LOTERIE

	Tragerea din 12 Maiu st. n.				
Sibiu:	50	66	5	6	52
	Tragerea din 1 Maiu st. n.				
Timișoara:	66	47	1	88	41
	Tragerea din 8 Maiu st. n.				
Budapesta:	34	87	12	25	70
	Tragerea din 5 Maiu st. n.				
Brünn	65	37	8	61	14

Pentru redacție responsabil: Ioachim Muntean.

Szám 18—1897

(218) 1—1

tlkvi

Árverési hirdményi kivonat.

A szászsebesi kir. járásbiróság mint telekkönyvihatóság közhirrre teszi, hogy szászsebesi I-ső temetkezési egyesület, végrehajthatónak, Ittu Pavel és neje Radu Ana szászsessori lakos végrehajtást szenvedő elleni 100 fit tőkekövetelés és járulékaik iránt végrehajtási ügyében, a szászsebesi kir. járásbiróság területén levő Szászcsor községében fekvő, a szászcsori 151 sz. tjkvben A + 1—16, 18—20 rend 254, 255, 258, 259, 664, 665/1, 1036, 1045, 1541, 1542, 1596, 1598, 1706/2, 1812/2, 1815, 1816, 1824, 1825/1, 1954, 1955, 2005/1, 2071, 2150/1, 2250, 2251, 2260, 2261, 2262, 2263, 2275, 3003/1, 3469/8, 3784, 3785 hrszám alatti végrehajtást szenvedett Ittu Pavel és neje Radu Ana javára felerészben és időközben Precticsta Gáftán és neje Ittu Ioana tulajdonába ment felerészbeni ingatlanokra és birtok testenként.

Az árverést 447 frt — kr.-ban ezennel megállapítatik kikiáltási árban elrendelt és a fennebb megjelölt ingatlan az 1897 évi Május hó 28-án d. e. 10 órakor szászcsor községében megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának %-át készpénz vagy az 1881 évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammát számított és az 1881 évi November hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 évi LX. t. czik 107. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnak előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Szász-Sebesen, 1897. évi Január hó 22-én.

Demsinsky,
kir. alj. biró.

„FAGETANA”,

INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII SOCIETATE PE ACȚIUNI

în Facset (Banat)

acoardă după depuneri spre fructificare de ori-ce sumă

6% interese

la an, solvind institutul contribuțiunea după interesele capitalisate și ridicate.

Depuneri și ridicări se pot efectui și prin postă.

(184) 4—12

Direcțiunea.

„ARDELEANA”

institut de credit și de economii, societate pe acții în Orăștie.

Nr. 68 Plen.

1897.

(216) 2—

In temeiul dispozițiilor cuprinse în §. 6 din statutele societății și a autorizării, ce am primit dela adunarea generală ordinară a acționarilor, ținută la 11 Martie 1897 pentru a completa capitalul social al societății noastre la suma destinată de fl. 250.000, după-ce acționarii usând de dreptul lor de optare au rezervat pentru sine 2100 acții, restul de 900 acții în valoare nominală de fl. 45.000 se pune în vindere, spre care scop prin presenta se deschide subscriere publică sub condițiile cuprinse în următorul

PROSPECT:

I. Prețul acțiilor noue se fixează cu fl. 77.50 de acție, anume fl. 50 valoare nominală și fl. 27.50 concurgere proporționată la fondurile de rezervă ale societății, cari astăzi fac peste fl. 100.000.

II. Pentru solvirea valorii acțiilor subscrise se statoresc următoarele termene:

a) la subscriere 20% a valorii;

b) restul în rate trilunare până la 30 Septemvrie 1898 având a se solvi întreaga sumă subsemnată;

c) le stă în voe celor-ce subscriu acții, a solvi mai multe rate sau întreaga sumă și deodată.

III. Insinuările pentru subscriere se fac prin scrisoare adresată direcțiunii institutului, ear' subscrierile însăși urmează pe documentele trimise dela institut celor insinuati.

IV. Insinuările se vor considera fără subtragere precum se fac, și primirea se continuă până la completarea numărului de 900 acții, insinuări sosite după ajungerea acestui număr, nu se mai primesc.

V. Acționarii noi se supun întru toate dispozițiilor din statutele societății, pe cari le recunosc de obligatoare pentru dinșii.

VI. Acțiile noue se eliberează la solvirea valorii întregi, ear' solvirile făcute până atunci se cuitează în titluri provisorii.

VII. Acțiile din această emisie la dividenda anilor 1897 și 1898 nu participă, după sumele solvite în contul acelora se garantează însă interese de 6% computate din ziua solvirii.

VIII. Incepând cu 1 Ianuarie 1899 acțiile noue devin întru toate egale cu cele vechi.

IX. Pentru orientarea celor interesați se face cunoscut, că institutul dela înființarea sa a dat în fiecare an dividendă de 10%, adică fl. 5% de acție și că după toate prevederile, această dividendă poate fi privită ca minimală și pentru viitor.

Din ședința Direcțiunii institutului ținută în Orăștie la 30 Aprilie 1897.

Iosif de Orbonaș m. p.,
președinte.

Dr. Ioan Mihu m. p.,
director executiv.

PRIMA FLORĂRIE ÎN ORĂȘTIE

FLORI.

Am onoare a aduce la cunoștința publică, că am deschis în Orăștie un

Stabiliment de flori

și sunt în poziție să servesc în ori-ce vreme cu ori-și-ce fel de flori!

Fac totodată cunoscut, că primesc și efectuesc îndată comande de buchete de nuntă, buchete de pept, buchete-mackart, cununi naturale și artificiale pentru morminte

etc. cu cele mai moderate prețuri.

Comandele din afară se efectuesc îndată și se garantează pentru sosirea lor în stare bună.

Elisa Hedwig

florăreasă.

23—26

BUCHETE DE NUNTĂ